

Resolució 2190/2025, d'11 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 1536/2025

Administració reclamada: Ajuntament de Ripoll

Informació reclamada: Expedients sancionadors tramitats durant els anys 2024 i 2025 per infraccions relatives a l'article 17-135.50 de l'Ordenança de Civisme.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: La informació reclamada és pública d'acord amb el que estableix l'article 2.b LTAIPBG i qualsevol persona hi té dret d'accés, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit. La persona reclamant gaudeix de caràcter reforçat en l'accés com a membre de la corporació. En aquest sentit, s'expressa l'article 164.1 TRLMRLC, en disposar que tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa, o de la Junta de govern, "tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció". I tot això, amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers (article 164.6 TRLMRLC). En definitiva, la normativa permet als regidors conèixer tota la informació que obri en mans dels serveis municipals i que necessitin per a desenvolupar la seva funció de control, funció, recordem-ho i subratlem-ho, que forma part del dret fonamental a participar dels afers polítics de la seva municipalitat (art. 23 de la CE).

En aquest supòsit, es demana tenir accés a les infraccions lleus relacionades amb l'incompliment de l'Ordenança i, per tant, presumiblement, en la informació hi ha dades de caràcter personals especialment protegides (article 23 LTAIPBG). Tenint en compte que la DA 1a de la Llei de transparència caldrà atendre les previsions descrites en l'article 164 TRLMRLC i, supletòriament, per la LTAIPBG. Respecte a la ponderació a efectuar, aquesta Comissió discrepa amb l'APCAT respecte a la finalitat de "control i fiscalització" en termes genèrics no sembli motiu suficient. Si bé és cert que una major concreció permet fer la ponderació d'una manera més ajustada, també és cert que disposar d'informació en relació al nombre d'expedients oberts, quin ha estat el motiu de la infracció d'entre els tipificats, la sanció imposada, en definitiva, disposar d'informació de context que permeti justificar o no la correcte aplicació de l'ordenança vinculat amb el dret de manifestació, expressió i participació pot ser especialment rellevant per a garantir els drets fonamentals de la ciutadania. Dit això, aquesta Comissió considera pertinent estimar parcialment el dret d'accés o dissociada, havent suprimit prèviament dels expedients les dades que identifiquin o permetin identificar, sense un esforç desproporcionat, la identitat de les persones físiques afectades.

Quant a la forma d'accés aquesta Comissió ja s'ha referit en diferents ocasions que la carpeta del regidor/a (o qualsevol altre punt d'accés) és una eina tecnològica adequada, prèvia definició i configuració dels rols i permisos específics en funció de si es tracta de regidors/res amb delegacions de gestió o no i amb l'adequada classificació de la informació a partir del Quadre de Classificació Documental i la tipificació dels documents. Per tant, és del tot plausible i ajustat al que estableix l'article 36.1 LTAIPBG que l'accés i/o lliurament de la informació pública per part dels càrrecs electes es realitzi a través d'aquest mitjà, sempre que permeti l'accés parcial o la dissociació de les dades de caràcter personal que permetin la identificació de les persones físiques afectades. En cas contrari, l'Ajuntament haurà de facilitar l'accés mitjançant còpia autèntica parcial dels documents que conformen els expedients.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones electes. Ordenances. Civisme. Participació ciutadana. Expedients sancionadors. Faltes lleus. Reclamació contra silenci. Límits. Dades personals. Dades especialment protegides. Límits. Estimació parcial.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà.

Antecedents

1. El 10 de setembre de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 1536/2025, presentada per una persona electa en nom i representació del Grup Municipal PSC contra Ajuntament de Ripoll, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut cap resposta per part de l'Administració.
2. El 16 d'abril de 2025 la persona ara reclamant va presentar una instància genèrica en la qual exposa que "en exercici de les funcions de control i fiscalització que em corresponen com a regidor, necessito accedir als expedients sancionadors tramitats durant els anys 2024 i 2025 per infraccions relatives a l'article 17-135.50 de l'Ordenança de Civisme". I sol·licita "que se'm faciliti accés electrònic a aquests expedients a través del portal corporatiu on es posa a disposició la documentació de les convocatòries dels òrgans col·legiats, i que aquest accés es concedeixi en un termini màxim d'una setmana a comptar des de la presentació d'aquesta instància, atenent a la urgència de la sol·licitud".
3. El 22 de setembre de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la Ripoll tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
4. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Ripoll i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
5. El 22 d'octubre de GAIP demana l'informe a l'APDCAT atenent les previsions de l'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i en la mateixa data es notifica a les parts l'ampliació del termini per resoldre.
6. El 3 de desembre de 2025 l'APDCAT tramet l'informe sol·licitat, en el qual es valora únicament l'afectació en la protecció de les dades i queda fora de l'objecte de l'informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades personals que constin en la informació sol·licitada. I conclou:

“D’acord amb la normativa de protecció de dades, caldria denegar l’accés de la persona regidora als expedients administratius íntegres reclamats atès que contenen dades mereixedores d’una especial protecció i no es donen altres circumstàncies que permetin fer prevaldre el dret d’accés de la persona regidora per sobre del dret a la protecció de les dades de les persones interessades.

La normativa de protecció de dades no impediria l’accés de la persona regidora a determinada informació continguda als informes reclamats que permetin conèixer la problemàtica produïda i l’actuació municipal per donar-hi resposta, sense que inclogui el detall de tots els fets produïts, ni l’identitat de les persones afectades”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d’accés a la informació pública

L’article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expressives o presumptes en matèria d’accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d’Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d’accés a la informació pública que regula aquest títol”.

La reclamació es presenta per part d’una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d’electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l’admissió a tràmit d’aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016-, com ha estimat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d’electes locals i negava l’admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d’accés la via de reclamació prevista a l’LTAIPBG, sentència que va ser recorreguda davant del Tribunal Suprem, (rec. 3382/2020) i plenament confirmada per l’alt tribunal en la seva Sentència 312/2022, de 10 de març de 2022, que estableix jurisprudència sobre l’admissió de les reclamacions dels electes locals davant els òrgans de garantia del dret d’accés a la informació pública, a l’empara de l’aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte dels règims jurídics especials d’accés prevista a la Disposició Addicional Primera.2 de les lleis bàsica i autonòmica de transparència i accés a la informació pública.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l’LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu

2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Manca de col·laboració

Els antecedents posen de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquests procediments la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP. Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de les Reclamacions ja que l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Sobre el dret a la informació sol·licitada i límits

La informació sol·licitada i reclamada – expedients sancionadors tramitats durant els anys 2024 i 2025 per infraccions relatives a l'article 17-135.50 de l'Ordenança de Civisme-, és informació pública d'acord amb el que estableix l'article 2.b LTAIPBG, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

L'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la mateixa Llei (art. 2.c). I d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Cal fer palès que l'Ajuntament resta inclòs dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de l'LTAIPBG i queda obligat a resoldre dins el termini i en la forma escaient les sol·licituds d'accés, segons el que disposa l'article 3.1.a) de l'esmentada Llei.

I recordem el caràcter reforçat de la persona reclamant com a membre de la corporació. En aquest sentit, s'expressa l'article 164.1 TRLMRLC, en disposar que tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa, o de la Junta de govern, "tots els antecedents,

les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció”. Per a l'accés a la informació que no s'inclou en l'apartat 2 de l'article (quan s'exerceixin funcions delegades i la informació es refereixi a assumptes propis de llur responsabilitat; quan es tracti d'assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats dels quals són membres i quan es tracti de l'accés a informació o documentació que sigui de lliure accés als ciutadans), l'apartat 3 estableix que la sol·licitud “s'entén com a acceptada per silenci administratiu si no es dicta resolució denegatòria en el termini de quatre dies a comptar de la data de presentació de la sol·licitud. En qualsevol cas, la resolució denegatòria s'ha de motivar, i només es pot fonamentar en els supòsits següents: a) Quan el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge. b) Quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial”. I tot això, amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers (article 164.6 TRLMRLC). En definitiva, la normativa permet als regidors conèixer tota la informació que obri en mans dels serveis municipals i que necessitin per a desenvolupar la seva funció de control, funció, recordem-ho i subratllem-ho, que forma part del dret fonamental a participar dels afers polítics de la seva municipalitat (art. 23 de la CE).

L'article 17 de l'Ordenança de Civisme i convivència ciutadana de l'Ajuntament de Ripoll regula el dret a la manifestació, expressió i participació i disposa: “L'autoritat municipal facilitarà, amb els mitjans al seu abast, el lliure exercici dels drets dels ciutadans i ciutadanes reconeguts a la legislació vigent i, en especial, el de manifestació, expressió i participació en l'àmbit del municipi, sempre que es realitzi per mitjans lícits i amb autorització de l'Administració competent, respectant l'organització pactada en referència a horaris, itineraris i condicions específiques.” I l'article 135.50 especifica com infracció lleu: “Les conductes assenyalades com a prohibides en l'Ordenança i que no estiguin tipificades com a infraccions greus o molt greus.”

Per tant, es demana tenir accés a les infraccions lleus relacionades amb l'incompliment d'aquesta Ordenança dels anys 2024 i 2025 (fins a la data de la SAIP). En aquest punt, recordem que la persona electa argumenta la necessitat d'accedir a aquests expedients per a l'exercici de les seves funcions de control i fiscalització.

La informació sol·licitada, previsiblement, conté dades de caràcter personal que d'acord amb l'article 23 LTAIPBG tenen la consideració de dades personals especialment protegides al tractar-se d'informació relativa a la comissió d'infraccions administratives que en ser lleus, s'ha de suposar que no comporta una amonestació pública de l'infractor i el regidor no aporta el consentiment.

Ara bé, en aquest supòsit i tenint en compte que la Disposició Addicional 1a de la Llei de transparència estableix que “l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei” caldrà atendre les previsions descrites anteriorment de l'article 164 TRLMRLC.

És criteri de l'APDCAT que "el dret d'accés de les persones regidores a determinada informació no s'ha de configurar com un dret que s'exerceixi de manera indistinta o uniforme per part de tots els regidors i/o regidores pel que fa a l'accés a una determinada informació, sinó que caldrà tenir en compte les concretes funcions que poden tenir atribuïdes a les persones regidores en relació amb matèries o àmbits concrets, i per tant, l'accés a determinada informació serà pertinent sempre i quan aquest accés resulti necessari per al desenvolupament de les funcions que pot tenir atribuïdes una persona regidora en concret. Aquesta consideració deriva del propi article 164.1 del TRLMRLC, transcrit, que estipula que la informació a la que han d'accedir a les persones regidores ha de ser "necessària per al desenvolupament de llur funció (.../...). Tot i això, l'accés directe que es deriva de l'article 164.2 TRLMRLC no significa que, amb caràcter general, existeixi dret a un accés indiscriminat a la informació a què fa referència aquest article sinó que abans de la posada a disposició dels regidors d'aquesta informació, l'ajuntament ha de prendre les mesures oportunes, que podran variar en cada cas, per tal de facilitar l'accés a la informació sense vulnerar el dret a la protecció de dades, especialment pel que fa a les categories especials de dades o altres que requereixin una especial protecció, com seria en aquest cas la informació relacionada amb la comissió d'infraccions de les persones que hi constin".

En aquest supòsit, l'APDCAT considera que "no sembla que la informació estigui relacionada amb funcions que la persona regidora tingui delegades, ja que, segons es desprèn de la informació de l'expedient, es tracta d'un regidor sense responsabilitats en l'equip de govern (.../...). I el tractament de dades personals que poden fer les persones regidores que no tenen atribuïdes responsabilitats de govern, com sembla que succeiria en el present cas, trobaria la seva justificació, des de la perspectiva de la protecció de dades, en l'exercici de les funcions que tenen atribuïdes com a membres d'òrgans col·legiats de la pròpia entitat local i, de manera especial, en les funcions de control i fiscalització de l'actuació municipal, com ara la formulació de preguntes, interpellacions, mocions o fins i tot la moció de censura, que els atribueix la normativa de règim local." Refereix el principi de minimització que "exigeix fer un exercici de ponderació, per tal d'avaluar les implicacions que pot tenir, en cada cas, l'exercici del dret d'accés a la informació de les persones regidores per als drets de les persones afectades, tenint en compte, a tal efecte, les circumstàncies del cas concret, les dades personals que es contenen en la informació sol·licitada, la finalitat pretesa i els termes amb què es formuli la petició o els possibles subjectes afectats, entre d'altres aspectes (.../...). L'objectiu d'aquesta ponderació és evitar que es comuniquin a les persones regidores dades personals excessives o no pertinents per assolir la finalitat pretesa amb l'accés, la qual necessàriament ha d'estar vinculada al desenvolupament de les funcions de les persones regidores que demanen la informació". En la ponderació, diu l'Autoritat, "d'acord amb la legislació de règim local i la jurisprudència del Tribunal Suprem, no es pot exigir a les persones regidores que, per accedir a la informació municipal, hagin d'explicar o fonamentar la finalitat de la seva petició, ja que la raó de la seva sol·licitud s'ha d'entendre implícita en l'exercici de les seves funcions (.../...). Ara bé, interpretant les previsions de la legislació de règim local i la jurisprudència del Tribunal Suprem,

en connexió amb l'RGPD i amb la necessitat de circumscriure l'accés a les dades personals al marc d'una finalitat legítima, convé tenir en consideració les manifestacions efectuades per la persona regidora que concretin per a quina finalitat sol·liciten aquest accés com a regidors, als quals els correspon el control i la fiscalització dels òrgans de govern de la corporació, tal i com s'explicita en l'article 22.2.a) de l'LRBRL”.

L'APDCAT considera que la finalitat pretesa se circumscriu en “tasques genèriques de control i fiscalització de l'activitat municipal” i considera que no sembla “motiu suficient per justificar un accés complet als expedients sancionadors tramitats que poden contenir informació personal especialment sensible, que pot afectar greument la privacitat de les persones afectades. En aquest sentit la divulgació d'aquesta informació comporta un ingerència significativa en el dret a la protecció de dades personals de les persones afectades, en la mesura que el fet de revelar la possible comissió d'il·lícits administratius pot afectar de manera significativa tant la seva esfera professional com l'esfera personal, (fins i tot en alguns casos l'intima) o social. Cal tenir en consideració, a més, la intrusió addicional que pot comportar per l'afectació a la presumpció d'innocència de les persones implicades en els fets recollits a l'expedient municipal.”

Ara bé, aquesta Comissió discrepa amb l'APDCAT respecte a la finalitat de “control i fiscalització” en termes genèrics no sembli motiu suficient. Si bé és cert que una major concreció permet fer la ponderació d'una manera més ajustada, també és cert que disposar d'informació en relació amb el nombre d'expedients oberts, quin ha estat el motiu de la infracció d'entre els tipificats, la sanció imposada, en definitiva, disposar d'informació de context que permeti justificar o no la correcte aplicació de l'ordenança vinculat amb el dret de manifestació, expressió i participació pot ser especialment rellevant per a garantir els drets fonamentals de la ciutadania.

No podem oblidar, i reiterem novament, el deure de confidencialitat de la informació a què tenen accés els membres de la corporació (article 164.5 TRLMRLC).

Dit això, tenint en compte el principi de minimització de dades (article 5.1 c) RGPD) que exigeix fer una ponderació respecte a les dades personals incloses en el conjunt de la informació sol·licitada, especialment si es tracten de categories especials de dades personals (art 9 RGPD), per tal que no es comuniquin més dades de les estrictament necessàries per assolir la finalitat legítima que justifica l'accés, això és el desenvolupament de les funcions que corresponen als regidors; aquesta Comissió considera pertinent estimar el dret d'accés de forma parcial o dissociada, havent suprimit prèviament dels expedients demanats les dades que identifiquin o permetin identificar, sense un esforç desproporcionat, la identitat de les persones físiques afectades.

Quant a la forma d'accés (electrònic a través del portal corporatiu) aquesta Comissió ja s'ha referit en diferents ocasions que la carpeta del regidor/a (o qualsevol altre punt d'accés) és una eina tecnològica que permet l'accés al gestor d'expedients des de qualsevol lloc físic amb els mitjans tecnològics adequats, prèvia definició i configuració dels rols i permisos específics en funció de si es tracta de regidors/res amb delegacions de gestió o no i amb l'adequada classificació de la

informació a partir del Quadre de Classificació Documental i la tipificació dels documents amb l'assignació del codi de tipologia documental, entre altres funcions. Per tant, és del tot plausible i ajustat al que estableix l'article 36.1 LTAIPBG que l'accés i/o lliurament de la informació pública per part dels càrrecs electes es realitzi a través d'aquest mitjà, sempre que permeti l'accés parcial o la dissociació de les dades de caràcter personal que permetin la identificació de les persones físiques afectades. En cas contrari, l'Ajuntament haurà de facilitar l'accés mitjançant còpia autèntica parcial dels documents que conformen l'expedient.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència; i que l'organització, avaluació i conservació i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels seus titulars (article 7 i 8).

La Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents.

Així mateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un SGD, impulsora si no en disposa i vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització.

Els documents produïts o rebuts per la Generalitat, els ens locals i les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen integren el patrimoni documental de Catalunya i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Procediments per la via administrativa* (0043) i sèrie *Expedients sancionadors lleus de procediment genera* (1357).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'11 de desembre de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1536/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de Ripoll que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quatre dies.

3. Requerir a l'Ajuntament de Ripoll a informar la GAIP, dins del termini de quatre dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1536/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la Ripoll notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la Ripoll Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la Ripoll necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la Ripoll execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.